

Titus 1

Titus, aan wie deze brief geschreven is, was een zeer gewaardeerd medewerker van Paulus.

Titus is een christen uit de heidenen. Hij was een helper, een medewerker van Paulus en heeft bijvoorbeeld in Korinte veel goed kunnen maken, toen daar moeilijkheden waren.

Dat lezen we over in 2 Kor. 7:6/7 waar staat:

Maar God, die de nederigen troost, heeft ons getroost door de komst van Titus,

En niet alleen door zijn komst, maar ook door de troost, waarmede hij vertroost werd bij u, want hij deed ons verslag van uw verlangen, uw treuren, uw ijveren voor mij, zodat ik mij nog meer verblijdde.

We gaan vervolgens lezen de opening van de brief aan Titus:

1a Paulus, een dienstknecht van God, een apostel van Jezus Christus...

Meestal noemt Paulus zich een dienstknecht van Jezus Christus maar hier dus een dienstknecht van God.

Deze uitdrukking komt alleen nog in Jacobus 1:1 voor waar staat: Jacobus, een dienstknecht van God.

Paulus noemt zich hier tevens een apostel, dat is een uitgezondene, van Jezus Christus, en hij hecht er du veel waarde aan, dat hij door Jezus tot het apostelambt werd geroepen.

Naar het geloof der uitverkorenen Gods.

Dat geloof van de uitverkorenen is niet uit ons zelf, nee, het is een gave van God zegt ons Ef.2:8 waar staat dat wij uit genade behouden zijn, door het geloof, en dat niet uit onszelf.

En de erkenenis van de waarheid, die naar de godsvrucht is.

De waarheid – het evangelie – is in overeenstemming met de godsvrucht, een eerbiedige vreze voor God die ons doet wijken van het kwade.

2a In de hoop des eeuwigen levens, dat God, die niet liegt, voor eeuwige tijden beloofd heeft, terwijl Hij te zijner tijd zijn woord heeft openbaar gemaakt in de verkondiging.

De Willibrord vertaling geeft dit als volgt weer:

Reeds lang geleden heeft God, die niet liegt, eeuwig leven beloofd en nu, op Zijn tijd, heeft Hij zijn woord openbaar gemaakt in de verkondiging.

3 Die mij is toevertrouwd in opdracht van God, onze Heiland: aan Titus, mijn waar kind krachtens ons gemeenschappelijk geloof:

Paulus ziet Titus als zijn geestelijke zoon, door het evangelie verwekt.

4 Genade zij u en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Heiland.

Paulus wenst Titus genade en vrede toe van God de Vader en Jezus Christus, onze Hei-

land. Deze zegenwens valt ook ons, de lezers van de brief aan Titus, ten deel.

Paulus was samen met Titus op het eiland Kreta geweest, om daar het evangelie te verkondigen en toen daar in meerdere steden christengemeenten ontstonden, vertrok Paulus weer van Kreta en reisde verder, maar hij liet Titus op Kreta achter, zo lezen we in Titus 1:5

5 Ik heb u op Kreta achtergelaten met de bedoeling, dat gij in orde zoudt brengen hetgeen nog verbetering behoefde, en dat gij, zoals ik u opdroeg, in alle steden als oudsten zoudt aanstellen.

Die oudsten moesten aan een bepaald profiel voldoen, zo staat in vers 6 t/m 9.

6a mannen (dus geen vrouwen), die onberispelijk zijn, één vrouw hebben.

Die gelovige kinderen hebben, die niet in opspraak zijn wegens losbandigheid of van geen tucht willen weten.

Een christengezin met gelovige kinderen waar orde en discipline is.

7 Want een opziener moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods,

De gemeente wordt hier getekend als het huisgezin van God, met een hemelse Vader. Alle mensen in dat gezin – ongeacht leider of gemeentelid – zijn broeders en zusters van elkaar. Zij vormen "het huis Gods".

De opziener dient *niet aanmatigend* te zijn en dat wil zeggen, geen hoge dunk van zichzelf te hebben, *niet driftig* (in de Engelse vertaling staat: hij zal niet spoedig boos worden), *niet aan de wijn verslaafd*

(een glas wijn drinken is niet hetzelfde als aan de wijn verslaafd zijn), *niet opvliegend* (dat is: niet snel kwaad worden), *niet op oneerlijke winst uit* (niet geldzuchtig dus).

8 Maar gastvrij, met liefde voor wat goed is, bezadigd, rechtvaardig, vroom, ingetogen,

Een opziener dient "bezadigd" te zijn. De Willibrord vertaling gebruikt voor dit woord "bezonnen" dat wil zeggen: bedachtzaam.

En bedachtzaam door het leven te gaan is een deugd die nuttig is voor ons allemaal. Een deugd om in praktijk te brengen en aan te wakkeren, want zo zegt 2 Tim. 1:6/7

Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

God heeft ons dus gegeven een Geest van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

8 Met liefde voor wat goed is. Dus het gaat bij een oudste om liefde voor wat goed is en tevens dient hij een rechtvaardig en gastvrij man te zijn.

9a Zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer.

Paulus heeft het in 1 Tim. 6:3 over "de gezonde woorden van onze Here Jezus Christus en de leer der godsvrucht. "

Die gezonde woorden zijn o.a. de woorden die Jezus noemt in de zgn. bergrede.

De leer der godsvrucht is de verkondiging die tot resultaat heeft, dat wij een verlangen krijgen om te wijken van het kwade, want dat is immers godsvrucht.

9b Zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegen-sprekers te weerleggen.

Een oudste kan tegensprekers vermanen en weerleggen met het woord van God want 2 Tim. 3:16 zegt:

Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid.

10 Want velen willen van geen tucht weten: het zijn ijdele praters en misleiders, vooral die uit de besnijdenis zijn.

In die tijd kwamen de misleiders en ijdele praters vooral uit de hoek van de Joden, want er woonden destijds vele Joden op Kreta.

11 Men moet hun de mond snoeren, daar zij gehele gezinnen ondersteboven keren en, om oneerlijke winst te maken, onbehoorlijke dingen leren.

De verhoudingen binnen de gezinnen worden door hen ontwricht en zij lieten hun godsdienstlessen duur betalen.

12 Iemand uit hun kring, hun eigen profeet, heeft gezegd: Leugenaars zijn de Kretenzen altijd, beesten en vadsige buiken.

Een profeet uit hun kring heeft de volkszonden op Kreta aan de kaak gesteld en die waren: leugen, leven als een beest en vraatzucht.

13 Dit getuigenis is waar. Daarom, weerleg hen kortweg, opdat zij gezond mogen zijn in het geloof.

Ze moeten kortweg weerlegd worden met het woord van God zodat ze genezen konden worden van hun ziekelijke dwaasheden.

14 En niet het oor lenen aan Joodse verdichtels en geboden van mensen, die zich van de waarheid afkeren.

Blijkbaar droegen deze Joodse verdichtels een sterk wettisch karakter en werd eindeloos uitgesponnen wat men doen mocht of niet, vooral wat men eten mocht of niet.

15 Alles is rein voor de reinen, maar voor hen, die besmet en onbetrouwbaar zijn, is niets rein. Maar bij hen zijn zowel het denken als het geweten besmet.

Petrus kreeg – zoals Hand. 10:11 beschrijft – een visioen waar in een groot laken zich allerlei dieren bevonden, voor de Joden reine en onreine dieren.

Hij hoort de uitnodiging:

Sta op Petrus, slacht en eet, waarop Petrus antwoordt: Geenszins Here, want ik heb nog nooit iets gegeten, dat onheilig of onrein was.

Maar het antwoord uit de hemel was: Wat God rein heeft verklaard, moogt gij niet voor onheilig houden.

Paulus noemt in dit verband in 1 Tim. 4:3/5 het volgende:

3 (Lieden, die) het huwelijk verbieden en het genot van spijsen, welke God toch geschapen heeft om met dankzegging te worden gebruikt door de gelovigen, die tot erkenntenis der waarheid gekomen zijn.

4 Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets daarvan is verwerpelijk, als het met dankzegging aanvaard wordt.

5 Want het wordt geheiligd door het woord Gods en door gebed.

Dus als Titus 1:15a noemt:

15a Alles is rein voor de reinen, maar voor hen, die besmet en onbetrouwbaar zijn, is niets rein.

Hier gaat het om mensen met een besmet geweten en onreine gedachten.

Terug naar Titus 1:16

16 Zij belijden wel, dat zij God kennen, maar met hun werken verloochenen zij Hem, daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en niet deugen voor enig goed werk.

Deze mensen beroemen zich er op, God te kennen.

Denk in deze tijd ook aan alles wat de laatste decennia gebeurd is in de katholieke kerk waar honderden kinderen door zogenaamde geestelijken in hun eer zijn aangestast en misbruikt.

Ze zijn verfoeilijk dat wil zeggen dat in Gods ogen deze daden afschuwelijk zijn.

In Openbaring 21:8 staat over de poel des vuurs:

Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars, en alle leugenaars; hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood.

En dan spoort Paulus zijn geliefde medewerker Titus aan met de woorden in Titus 2:1 waar staat:

Maar gij, kom uit voor hetgeen met de gezonde leer strookt.

Die leer houdt dus volgens 1 Tim. 6:3 in:

De gezonde woorden van onze Here Jezus Christus en de leer der godsvrucht.

De leer der godsvrucht is de verkondiging die tot resultaat heeft, dat wij een verlangen krijgen om te wijken van het kwade, want dat is immers het resultaat van de godsvrucht.

Spreuken 3:7 zegt: Vrees de Here en wijk van het kwaad; het zal medicijn wezen voor uw vlees, en lafenis voor uw gebeente.